

Monoklonaalsed immuunglobuliinid seerumis (S-Monoclon-Ig)

Kliinilise keemia osakond, tel. 731 8316, 731 8312, 731 8810

Monoklonaalne komponent (M-komponent) ilmestub seerumi valkude elektroforeesil terava, selgesti eristuva vöödina gamma- või beetaglobuliinide fraktsioonis (harva ka alfa-2-globuliinide fraktsioonis). Selline leid viitab monoklonaalse immuunglobuliini esinemisvõimalusele. Monoklonaalset immuunglobuliini toodetakse ühe pahaloomulise või hüperstimuleeritud B-lümfotsüütide klooni poolt. Monoklonaalse immuunglobuliini olemasolu kinnitamiseks ja tüübi identifitseerimiseks kasutatakse seerumi immuunglobuliinide immuunfiksatsiooni.

Uuritav materjal, selle võtmine, saatmine ja säilitamine

Proov ei tohi olla hemolüütiline!

Katsuti	Geeli ja hüübimisaktivaatoriga katsuti (kollane kork)
Säilivus	Seerum +4 °C üks nädal, -20 °C pikemat aega

Analüüsi tegemise aeg: tööpäeviti

Analüüsimeetod: agarosgeel-elektroforees ja immuunfiksatsioon

Referentsväärtused

Normaalselt monoklonaalset immuunglobuliini seerumis ei esine. Vastus antakse laboriarsti otsusena monoklonaalse immuunglobuliini olemasolu ja tüübi kohta.

Näidustus ja kliiniline tähendus

M-komponendi esinemine või selle kahtlus seerumi valkude elektroforeesil, kahtlus monoklonaalsele gammopaatialle; haiguse kulu ja ravi jälgimine monoklonaalsete gammopaatiate korral.

Monoklonaalse komponendi näol on tavaliselt tegemist intaktse immuunglobuliiniga, võib esineda ka intaktne immuunglobuliin koos vabade kergete ahelatega. Harva esinevad vabad kerged ahelad iseseisvalt (u 5% juhtudest) ja väga harva vabad rasked ahelad.

Monoklonaalsete immuunglobuliinide esinemise sagedasemad põhjused on müleoomtõbi, Waldenströmi makroglobulineemia, plasmotsütoom, amüloidoos. Võivad esineda ka teiste hematoloogiliste haiguste (krooniline lümfoleukeemia, lümfoom, autoimmuunne hemolüütiline aneemia, pärilik sfärotsütoos, talasseemia), soliidtuumorite (põie-, emakakaela-, maksa-, seedetrakti, neeru-, eesnäärme-, rinnavähk), hepatobiliaarsete haiguste (tsirroos, krooniline hepatiit, viiruslik hepatiit, hepatoom), infektsioonhaiguste (süüfilis, tuberkuloos, CMV, HIV), autoimmuunhaiguste (süsteemne erütematoosne luupus, reumatoidartriit), nahahaiguste (*pyoderma gangrenosum*, papulaarne mutsinoos) korral.

3%-l üle 70-aastastest võib esineda nn healoomuline monoklonaalne gammopaatia (*MGUS – monoclonal gammopathy of undetermined significance*).

Vt ka: Valkude fraktsioonid seerumis

Immuunglobuliinid

Immuunglobuliini vabad kapaahelad ja vabad lambdaahelad

Kaja Kallion